Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 8. septembra 2021 *

„Verejná služba – Zmluvní zamestnanci – Zverejnenie osobných údajov – Žiadosť o spoluprácu – Zamietnutie návrhu – Nedostatok právomoci autora aktu spôsobujúceho ujmu – Akt vypracovaný a podpísaný externou advokátskou kanceláriou – Zodpovednosť – Nemajetková ujma“

Vo veci T-52/19,

AH, v zastúpení: N. de Montigny, advokátka,

žalobca,

proti

Európskej nadácii pre zlepšovanie životných a pracovných podmienok (Eurofound), v zastúpení: F. van Boven a M. Jepsen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci C. Callanan, solicitor,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podaný podľa článku 270 ZFEÚ na jednej strane na zrušenie rozhodnutia z 22. marca 2018, ktoré bolo vypracované a podpísané externou advokátskou kanceláriou vo veci žiadosti žalobcu o pomoc v súvislosti so zverejnením jeho osobných údajov, ako aj žiadosti o náhradu škody, a na druhej strane návrhu na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú údajne utrpel v dôsledku tohto rozhodnutia, ako aj predmetného zverejnenia,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia N. Półtorak a M. Stancu (spravodajkyňa),

tajomník: L. Ramette, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. decembra 2020,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu a skutkové okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby

1 Žalobca, AH, je zmluvným zamestnancom Európskej nadácie pre zlepšovanie životných a pracovných podmienok (Eurofound).

2 Žalobca podal 13. júna 2017 žiadosť podľa článku 90 ods. 1 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“), ktorou žiadal so spätnou účinnosťou o nové zaradenie v jeho funkčnej skupine. Eurofound túto žiadosť zamietla rozhodnutím z 11. júla 2017.

3 Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu 8. septembra 2017 sťažnosť podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku (ďalej len „sťažnosť z 8. septembra 2017“), ktorú orgán oprávnený uzatvárať pracovné zmluvy (ďalej len „OOUPZ“) nadácie Eurofound zamietol 8. januára 2018. Žalobca proti tomuto poslednému uvedenému rozhodnutiu nepodal žiadnu žalobu.

O objavení súboru „hrlink“

4 Žalobca 12. januára 2018 objavil súbor s názvom „hrlink“ (ďalej len „súbor „hrlink“), ktorý bol pre zamestnancov nadácie Eurofound prístupný prostredníctvom jedného z jej serverov. Tento súbor obsahoval viacero dôverných podsúborov týkajúcich sa zamestnancov nadácie Eurofound, vrátane súboru týkajúceho sa sťažnosti z 8. septembra 2017 (ďalej len „sporný súbor“). V tomto súbore sa nachádzali dokumenty týkajúce sa vybavovania tejto sťažnosti, vrátane e-mailu z 9. septembra 2017, v ktorom [*dôverné*] [1] a [*dôverné*] diskutovali najmä o možnosti začať disciplinárne konanie voči žalobcovi vzhľadom na nepravdivé tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v sťažnosti z 8. septembra 2017.

5 V nadväznosti na toto zistenie žalobca 15. januára 2018 zaslal hypertextový odkaz na sporný spis viacerým kolegom a požiadal ich, aby overili, či dokážu získať prístup k tomuto súboru. Po tom, čo mu uvedené osoby potvrdili takýto prístup, oboznámil žalobca v ten istý deň e-mailom s touto udalosťou Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov (EDPS). Tento úradník začal vyšetrovanie v uvedenej veci pod číslom [*dôverné*] (ďalej len „prvé vyšetrovanie EDPS“).

6 E-mailom z 30. januára 2018 odborová organizácia [*dôverné*] napísala výkonnému riaditeľovi a upozornila ho na zverejnenie osobných údajov týkajúcich sa jedného zo zamestnancov nadácie Eurofound, ktorý bol zároveň členom výkonného výboru uvedenej odborovej organizácie pôsobiacej pri nadácii Eurofound.

O žiadosti z 2. februára 2018 a napadnuté rozhodnutie

7 Žalobca zaslal 2. februára 2018 prostredníctvom svojho advokáta list výkonnému riaditeľovi a vtedajšiemu vedúcemu ľudských zdrojov (ďalej len „žiadosť z 2. februára 2018“), v ktorom jednak požiadal nadáciu Eurofound o poskytnutie pomoci na účely vyšetrenia závažných porušení, ktorých sa dopustili jej nadriadení zamestnanci a o ktorých sa dozvedel pri preštudovaní sporného spisu, najmä pokiaľ ide o zverejnenie jeho osobných údajov a vyjadrenia

[1] Utajené dôverné údaje.

[*dôverné*] obsiahnuté v e-maile z 9. septembra 2017, a jednak podal žiadosť o náhradu škody na základe článku 90 ods. 1 služobného poriadku, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 60 000 eur ako predbežnej náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená takýmito porušeniami.

8 Írska advokátska kancelária (ďalej len „externá advokátska kancelária“) 14. februára 2018 potvrdila prijatie žiadosti z 2. februára 2018 v mene nadácie Eurofound.

9 V rozhodnutí z 22. marca 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) externá advokátska kancelária žalobcovi oznámila, že jeho žiadosť o náhradu škody uvedená v žiadosti z 2. februára 2018 bola zamietnutá, pretože nešlo o úmyselné zverejnenie jeho osobných údajov, a preto mu nevznikol nijaký nárok na náhradu škody. V tomto rozhodnutí dotknutá advokátska kancelária taktiež spresnila, že keďže nadácia Eurofound uznala, že súbor „hrlink“ nebol zabezpečený, začne interné vyšetrovanie týkajúce sa tohto nedostatočného zabezpečenia. Na tento účel vyzvala žalobcu, aby odpovedal na určité otázky týkajúce sa spôsobu, akým on sám získal prístup k tomuto súboru.

10 Po prijatí napadnutého rozhodnutia zaslal advokát žalobcu externej advokátskej kancelárii dva e-maily z 5. apríla a 9. mája 2018, na ktoré táto kancelária odpovedala e-mailmi z 26. apríla a 1. júna 2018. Cieľom týchto e-mailov bolo objasniť obsah a pôsobnosť tohto rozhodnutia, a predovšetkým rozsah vyšetrovania uvedeného v bode 9 vyššie.

11 Žalobca podal 21. júna 2018 proti napadnutému rozhodnutiu sťažnosť podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku (ďalej len „sťažnosť z 21. júna 2018“), v ktorej žiadal, aby Eurofound v prvom rade zrušila uvedené rozhodnutie a vykonala vyšetrovanie, o ktoré požiadal pred zamietnutím žiadosti o náhradu škody podanej z dôvodu zverejnenia jeho osobných údajov, a aby stíhala osoby zodpovedné za toto zverejnenie v súlade s článkom 49 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1, Mim. vyd. 13/026, s. 102), a subsidiárne, aby sa mu priznala náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 30 000 eur.

12 Rozhodnutím z 18. októbra 2018 externá advokátska kancelária žalobcovi oznámila, že jeho sťažnosť bola zamietnutá. Toto rozhodnutie podpísal jeden z advokátov tejto kancelárie ako „právny zástupca nadácie Eurofound“.

O opatreniach prijatých nadáciou Eurofound po podaní žiadosti žalobcu o pomoc a odhalení nedostatočného zabezpečenia súboru „hrlink“

13 Eurofound dvomi e-mailmi z 2. februára 2018 jednak informovala zamestnancov o existencii nezabezpečeného prístupu k súboru „hrlink“ a v tomto ohľade o prijatí nápravných opatrení a jednak takýto nedostatok oznámila EDPS. Po odoslaní tohto posledného uvedeného e-mailu začal EDPS vyšetrovanie, ktorému bolo pridelené číslo [*dôverné*] (ďalej len „druhé vyšetrovanie EDPS“).

14 Úradníčka na ochranu údajov nadácie Eurofound (ďalej len „ÚOÚ“) 28. marca 2018 vypracovala prvú správu o nedostatočnom zabezpečení súboru „hrlink“.

15 E-mailom z 3. apríla 2018 EDPS informoval nadáciu Eurofound, že aj napriek závažnosti zverejnenia osobných údajov v dôsledku nezabezpečeného prístupu k tomuto súboru boli doposiaľ prijaté nápravné opatrenia dostatočné, a preto bude druhé vyšetrovanie ukončené.

16 ÚOÚ e-mailom z 13. apríla 2018 požiadala žalobcu, aby vyplnil dotazník v rámci vyšetrovania, ktoré práve viedla, s cieľom vypracovať správu pre EDPS a výkonného riaditeľa o nepovolenom prístupe k súboru „hrlink“. Žalobca jej v ten istý deň odpovedal, aby sa obrátila na jeho právneho zástupcu, ktorý 20. apríla 2018 napísal ÚOÚ, pričom ju oboznámil so stanoviskom žalobcu k tomuto vyšetrovaniu.

17 E-mailom z 24. mája 2018 ÚOÚ informovala EDPS o vývoji interného vyšetrovania vo veci nepovoleného prístupu k súboru „hrlink“. V nadväznosti na tento e-mail EDPS 14. decembra 2018 opätovne oznámil nadácii Eurofound svoj zámer ukončiť druhé vyšetrovanie.

18 E-mailom zo 4. júla 2018 EDPS napísal výkonnému riaditeľovi ako zodpovednej osobe za spracovanie osobných údajov zamestnancov nadácie Eurofound, aby ho informoval o sťažnosti, ktorú žalobca adresoval EDPS, a položil mu otázku, či má pripomienky k tvrdeniam žalobcu uvedeným v rámci jeho prvého vyšetrovania. Uvedený riaditeľ na tento e-mail odpovedal 1. augusta 2018.

19 ÚOÚ e-mailom z 18. októbra 2018 EDPS informovala, že Eurofound požiadala externú spoločnosť o informatickú expertízu v súvislosti s nedostatočným zabezpečením súboru „hrlink“, ktorej záverečná správa potvrdila, že tento súbor bol prístupný prinajmenšom od roku 2014 a že nedošlo k žiadnej úmyselnej zmene bezpečnostných parametrov tohto súboru na účely zverejnenia sporného spisu.

20 Výkonný riaditeľ zaslal 21. júna 2019 e-mail EDPS a pri tejto príležitosti ho informoval o posledných udalostiach, ktoré boli relevantné pre sťažnosť žalobcu, ako aj pre žalobu prejednávanú Všeobecným súdom v tomto konaní. EDPS 3. júla 2019 nadácii Eurofound odpovedal, že jeho prvé vyšetrovanie bude prerušené až do vydania konečného rozhodnutia, ktorým sa skončí konanie v tejto veci. Podobný e-mail bol zaslaný aj žalobcovi 31. júla 2019.

Konanie a návrhy účastníkov konania

21 Žalobca návrhom predloženým do kancelárie Všeobecného súdu 28. januára 2019 podal túto žalobu. Samostatným podaním z toto dňa požiadal žalobca o anonymizáciu v súlade s článkom 66 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ktorému sa vyhovelo rozhodnutím z 11. marca 2019.

22 Eurofound predložila svoje vyjadrenie k žalobe 26. apríla 2019. Samostatným podaním z toho istého dňa Eurofound požiadala o vynechanie niektorých údajov voči verejnosti uvedených v žalobe v súlade s článkom 66 rokovacieho poriadku.

23 Žalobca predložil repliku 10. júla 2019, ktorá obsahovala aj návrh na nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania. Samostatným podaním z toho istého dňa požiadal o vynechanie určitých údajov voči verejnosti uvedených v replike.

24 Žalobca 12. augusta 2019 predložil do kancelárie Všeobecného súdu návrh na vykonanie dôkazov. Listom z 20. augusta 2019 Všeobecný súd vyzval nadáciu Eurofound, aby v rámci dupliky predložila svoje pripomienky k tomuto návrhu na vykonanie dôkazov.

25 Eurofound predložila dupliku 18. septembra 2019. Samostatným podaním z toho istého dňa zopakovala svoju žiadosť o vynechanie niektorých údajov voči verejnosti vo vzťahu ku všetkým dokumentom v tejto veci, vrátane repliky a dupliky.

26 Žalobca 20. septembra 2019 na základe článku 68 rokovacieho poriadku v prvom rade požiadal, aby sa konanie vo veci T-630/19, AH/Eurofound spojilo s konaním v prejednávanej veci, a subsidiárne, ak by sa spojeniu vecí nevyhovelo, aby sa prerušilo konanie vo veci T-630/19. Eurofound predložila svoje pripomienky k týmto návrhom 29. októbra 2019.

27 Predseda Všeobecného súdu 17. októbra 2019 v záujme riadneho výkonu spravodlivosti odôvodneným rozhodnutím a po porade s dotknutými sudcami podľa článku 27 ods. 3 rokovacieho poriadku vymenoval nového sudcu spravodajcu zasadajúceho v prvej komore Všeobecného súdu.

28 Kancelária Všeobecného súdu 20. novembra 2019 účastníkov konania informovala, že písomná časť konania bola ukončená a že predseda prvej komory rozhodol, že v tomto štádiu konania nespojí prejednávanú vec s konaním vo veci T-630/19.

29 Žalobca 2. decembra 2019 podal podľa článku 106 ods. 2 rokovacieho poriadku odôvodnený návrh, aby bol vypočutý v rámci ústnej časti konania.

30 Žalobca 13. januára 2020 predložil nový návrh na vykonanie dôkazu, ku ktorému Eurofound predložila svoje pripomienky 7. februára 2020.

31 Všeobecný súd rozhodnutím z 1. októbra 2020 spojil túto vec s konaním vo veci T-630/19, AH/Eurofound, na účely ústnej časti konania.

32 V ten istý deň začal Všeobecný súd ústnu časť konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 rokovacieho poriadku sa rozhodol účastníkom konania položiť otázky, na ktoré mali písomne odpovedať. Účastníci konania na tieto otázky odpovedali v stanovenej lehote.

33 Prvá komora Všeobecného súdu 13. novembra 2020 podľa článku 89 rokovacieho poriadku rozhodla o položení nových otázok nadácii Eurofound na účely písomnej odpovede, na ktoré táto nadácia odpovedala v stanovenej lehote.

34 Eurofound 25. novembra 2020 predložila návrh na vykonanie dôkazu. Všeobecný súd 30. novembra 2020 vyzval žalobcu, aby k tomuto návrhu na vykonanie dôkazu predložil svoje ústne pripomienky na pojednávaní.

35 Eurofound podala 1. decembra 2020 žiadosť o výnimku z jazykového režimu pre ústnu časť konania, aby sa mohla vyjadriť v anglickom jazyku. Predseda prvej komory Všeobecného súdu 3. decembra 2020 rozhodol, že nevyhovie žiadosti nadácie Eurofound o prednesenie návrhov na pojednávaní v anglickom jazyku, keďže takú žiadosť o výnimku podľa článku 1 ods. 2 písm. f) a článku 45 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku nemôže podať jeden z orgánov, úradov alebo agentúr Európskej únie.

36 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 8. decembra 2020.

37 V žalobe žalobca v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil nadácii Eurofound povinnosť zaplatiť sumu 30 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej zverejnením jeho osobných údajov a zamietnutím žiadosti z 2. februára 2018,

– uložil nadácii Eurofound povinnosť nahradiť trovy konania.

38 Eurofound vo svojom vyjadrení k žalobe navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu o neplatnosť a náhradu škody v celom rozsahu ako neprípustnú a nedôvodnú,

– uložil žalobcovi povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

39 V replike žalobca v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

– vyhovel jeho žiadosti o predloženie dokumentov a vyzval nadáciu Eurofound, aby predložila všetky splnomocnenia udelené jej zástupcom vo všetkých štádiách pred a po podaní žaloby,

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil nadácii Eurofound povinnosť zaplatiť náhradu škody, ktorú ohodnotil na sumu 200 000 eur, zvýšenú o úroky z omeškania počítané odo dňa vyhlásenia rozsudku vo výške sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou (ECB),

– uložil nadácii Eurofound povinnosť nahradiť trovy konania.

40 Eurofound v duplike navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol všetky návrhy na predloženie dokumentov uvedené v replike týkajúce sa plnomocenstva udeleného zástupcom nadácie Eurofound ako neprípustné alebo v každom prípade ako nedôvodné,

– preskúmal a rozhodol len o návrhoch uvedených v žalobe, ako navrhla aj vo vyjadrení k žalobe, a zamietol nové návrhy na náhradu škody a súvisiace žalobné dôvody, ako aj dôkazy predložené na ich podporu, ktoré boli po prvýkrát označené v replike, a to jednak pokiaľ ide o list nadácie Eurofound adresovaný EDPS z 1. augusta 2018 a jednak pokiaľ ide o dokumenty zahrnuté v prílohách 9, 10 a 13 k replike,

– uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právne posúdenie

O návrhoch na zrušenie

41 Na podporu návrhov na zrušenie žalobca uvádza sedem žalobných dôvodov, z ktorých prvý je založený na nedostatku právomoci autora aktu spôsobujúceho ujmu, druhý na porušení povinnosti poskytnúť pomoc, ako aj na predčasnom zamietnutí jeho žiadosti o náhradu škody,

tretí na kontradiktórnej povahe stanoviska administratívy, ako aj na porušení povinnosti odôvodnenia a práva byť vypočutý, štvrtý na porušení článku 26 služobného poriadku a ustanovení uplatniteľných v oblasti práva na ochranu osobných údajov, piaty na konflikte záujmov a na porušení povinnosti objektivity, nestrannosti a nezávislosti administratívy, šiesty na zneužití právomoci a siedmy na porušení článku 17 služobného poriadku a dôvernosti odborových činností.

42 Čo sa týka napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa ním zamieta jeho žiadosť o náhradu škody, žalobca vo svojom druhom žalobnom dôvode predovšetkým namieta, že zamietnutie takejto žiadosti bolo predčasné. Podľa ustálenej judikatúry je však rozhodnutie inštitúcie, ktorým sa zamieta návrh na náhradu škody, neoddeliteľnou súčasťou správneho konania predchádzajúceho predloženiu žaloby o náhradu škody Všeobecnému súdu, a preto návrhy na zrušenie takéhoto rozhodnutia nemožno posudzovať nezávisle od návrhov na náhradu škody (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. mája 2019, Mauritsch/INEA, T-271/18, neuverejnený, EU:T:2019:286, bod 26 a citovanú judikatúru). Keďže v prejednávanej veci žalobca predložil návrh na náhradu škody, ktorým sa domáhal predovšetkým náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú údajne utrpel v dôsledku zverejnenia jeho osobných údajov (pozri bod 82 nižšie), nie je potrebné samostatne rozhodnúť o návrhoch na zrušenie namierených proti rozhodnutiu o zamietnutí tohto návrhu na náhradu škody.

O prípustnosti návrhov na zrušenie

43 Eurofound, ktorá formálne nenamietla neprípustnosť návrhov na zrušenie, tvrdí, že tieto návrhy sú neprípustné, pretože žalobca nemá určitý, skutočný a bezprostredný záujem na konaní, keďže neodmietla viesť vyšetrovanie týkajúce sa zverejnenia jeho osobných údajov a po celý čas v tejto veci spolupracovala s EDPS. Žalobca spochybňuje tieto tvrdenia a v zásade odpovedá, že vyšetrovanie vedené nadáciou Eurofound nikdy nemalo za cieľ odpovedať na žiadosti podané 2. februára 2018, konkrétne zistiť príčinu a osoby zodpovedné za zverejnenie jeho osobných údajov.

44 Podľa ustálenej judikatúry je žaloba o neplatnosť podaná fyzickou alebo právnickou osobou prípustná iba vtedy, ak má táto osoba právny záujem na zrušení napadnutého aktu. Takýto záujem si vyžaduje, aby žaloba s ohľadom na jej výsledok mohla účastníkovi konania, ktorý ju podal, priniesť prospech. Tento prospech môže spočívať jednak v majetkových a jednak v nemajetkových záujmoch a budúcich perspektívach dotknutej osoby (pozri uznesenie z 20. októbra 2009, Lebard/Komisia, T-89/06, neuverejnené, EU:T:2009:408, bod 35 a citovanú judikatúru).

45 V prejednávanej veci žalobca nesúhlasí so zamietnutím jeho žiadosti o pomoc v rozsahu, v akom sa ňou domáhal uskutočnenia správneho vyšetrovania údajného nezákonného sprístupnenia jeho osobných údajov tretím osobám bez jeho predchádzajúceho súhlasu pod vonkajším dohľadom a identifikácie osôb zodpovedných za takéto zverejnenie. Takéto konštatovanie však postačuje na prijatie záveru v tom zmysle, že predmetná žaloba by mohla priniesť žalobcovi prospech v rozsahu, v akom by zrušenie napadnutého rozhodnutia mohlo nadáciu Eurofound primäť k takémuto prešetreniu.

46 Z vyššie uvedeného vyplýva, že návrhy žalobcu na zrušenie treba považovať za prípustné.

O dôvodnosti návrhov na zrušenie

– O prvom žalobnom dôvode založenom na nedostatku právomoci autora aktu spôsobujúceho ujmu

47 Vo svojom prvom žalobnom dôvode žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti, sú postihnuté vadou nedostatku právomoci, pretože boli prijaté externou advokátskou kanceláriou, ktorú nemožno považovať za orgán v zmysle služobného poriadku.

48 Eurofound navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť ako neprípustný, keďže nebol vznesený v rámci konania pred podaním žaloby a v každom prípade ako nedôvodný. Po prvé napadnuté rozhodnutie bolo vypracované a podpísané externou advokátskou kanceláriou v postavení zástupcu nadácie Eurofound a na základe jej pokynov. V tomto ohľade Eurofound spresňuje, že právomoci OOUPZ si v priebehu celého konania pred podaním žaloby zachoval výlučne výkonný riaditeľ a neboli zverené externej advokátskej kancelárii. Po druhé írske právo stanovuje, že externá advokátska kancelária môže podpísať rozhodnutie prijaté administratívou. Po tretie rozhodnutie o zastúpení externou advokátskou kanceláriou vyplynulo zo skutočnosti, že žalobca sám požiadal o pomoc právneho poradcu. Po štvrté rozhodnutia OOUPZ nepodliehajú nijakým formálnym požiadavkám, keďže ani žiadosti samotných úradníkov alebo zamestnancov nemusia spĺňať takéto požiadavky.

49 Bez toho, aby bolo potrebné posúdiť, či sa v sťažnosti z 21. júna 2018 uvádza výhrada, ktorá môže súvisieť s týmto žalobným dôvodom, treba pripomenúť, že žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci autora aktu spôsobujúceho ujmu je dôvodom týkajúcim sa verejného poriadku, na ktorý musí Všeobecný súd prípadne prihliadnuť *ex offo* (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. novembra 2017, Teeäär/ECB, T-555/16, neuverejnený, EU:T:2017:817, bod 36 a citovanú judikatúru).

50 Je teda potrebné preskúmať tento žalobný dôvod z vecného hľadiska.

51 Po prvé treba konštatovať, že externá advokátska kancelária bola oprávnená vypracovať a podpísať napadnuté rozhodnutie. Naopak, zo spisu predloženého Všeobecnému súdu nevyplýva, na rozdiel od tvrdení žalobcu, že táto kancelária nekonala podľa pokynov nadácie Eurofound. Na jednej strane je totiž nesporné, že predmetná advokátska kancelária vždy uviedla, že konala v mene a na účet nadácie Eurofound. Na druhej strane dôkazy o skutkových okolnostiach predložené nadáciou Eurofound v konaní pred Všeobecným súdom, ktoré sa týkali komunikácie s externou advokátskou kanceláriou počas konania pred podaním žaloby potvrdzujú, že písomnosti tejto kancelárie boli dohodnuté s nadáciou Eurofound.

52 Po druhé, pokiaľ ide o splnomocnenie, ktoré Eurofound takto udelila externej advokátskej kancelárii na účely vypracovania a podpísania napadnutého rozhodnutia, táto nadácia v podstate tvrdí, že predmetná advokátska kancelária mala splnomocnenie na podpis a že toto splnomocnenie bolo zákonné.

53 V tejto súvislosti bez ohľadu na povahu splnomocnenia udeleného externej advokátskej kancelárii na účely vypracovania a podpísania napadnutého rozhodnutia treba v prvom rade uviesť, že Súdny dvor spresnil, pokiaľ ide o delegovanie právomocí, že inštitúcia alebo agentúra Únie môže prijať súbor organizačných opatrení a opatrení prenesenia právomocí na svoje vlastné rozhodovacie orgány, a to najmä pokiaľ ide o riadenie jej vlastných zamestnancov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. mája 2005, Tralli/ECB, C-301/02 P, EU:C:2005:306, body 41 až 43).

54 Ďalej treba pripomenúť, že článok 2 služobného poriadku stanovuje, že „každý orgán určí, kto v ňom bude vykonávať právomoci zverené … služobným poriadkom menovaciemu orgánu“ a že „jedna alebo viacero inštitúcií však môže poveriť jednu spomedzi seba alebo medziinštitucionálny orgán vykonávaním niektorých alebo všetkých právomocí udelených ustanovujúcemu orgánu, s výnimkou rozhodnutí, ktoré sa týkajú vymenovania, povýšenia alebo preloženia úradníkov“. Príslušný orgán sa preto musí určiť „v rámci“ uvedenej inštitúcie, a teda tieto právomoci možno v zásade priznať len jednej alebo viacerým osobám, ktoré od tejto inštitúcie závisia. Jediná výnimka, ktorú služobný poriadok pripúšťa, zahŕňa situáciu, keď sa jedna alebo viaceré inštitúcie dohodnú, že jednu spomedzi seba alebo medziinštitucionálny orgán poveria vykonávaním uvedených právomocí, ktoré sa v žiadnom prípade nemôžu vzťahovať na rozhodnutia týkajúce sa vymenovania, povýšenia alebo preloženia úradníkov.

55 Okrem toho prenesenie právomoci na podpis predstavuje opatrenie týkajúce sa vnútornej organizácie útvarov administratívy Únie a je bežným prostriedkom, prostredníctvom ktorého Únia vykonáva svoje právomoci. Z toho vyplýva, že na základe prenesenia právomoci na podpis môžu v zásade len zamestnanci a úradníci prijať v mene a pod dohľadom administratívy jasne definované organizačné alebo administratívne opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. decembra 1994, Lisrestal a i./Komisia, T-450/93, EU:T:1994:290, bod 34 a citovanú judikatúru).

56 Napokon sa zákonnosť poverenia, o aké ide v prejednávanej veci, musí posudzovať s ohľadom na predmet konania pred podaním žaloby upraveného v článkoch 90 a 91 služobného poriadku. Tento totiž spočíva v zavedení dialógu medzi inštitúciou a jej úradníkom alebo zamestnancom o problémoch, ktoré mohli vzniknúť v pracovnoprávnom vzťahu, a má im umožniť nájsť riešenie sporu zmierom (pozri rozsudok z 12. marca 2019, TK/Parlament, T-446/17, neuverejnený, EU:T:2019:151, bod 44 a citovanú judikatúru). Z uvedeného vyplýva, že s cieľom zachovať otvorenosť a dialóg, ktoré si takáto fáza vyžaduje, musí inštitúcia zostať privilegovaným partnerom úradníka alebo zamestnanca počas celého tohto procesu.

57 V prejednávanej veci treba s ohľadom na vyššie pripomenuté zásady predpokladať, že aj keď sa Eurofound mohla poradiť s externou advokátskou kanceláriou v rámci konania pred podaním žaloby podľa služobného poriadku, táto možnosť nemôže založiť jej právo splnomocniť externý súkromný subjekt, akým je uvedená advokátska kancelária, vypracovať a podpísať napadnuté rozhodnutie.

58 V tomto zmysle treba konštatovať, že jediným partnerom, s ktorým žalobca komunikoval počas celého konania pred podaním žaloby, bola externá advokátska kancelária, a nie Eurofound. Rozhodujúca úloha, ktorú táto kancelária zohrávala v konaní pred podaním žaloby, tak zabránila vytvoreniu pokojného dialógu medzi nadáciou Eurofound a žalobcom, pokiaľ ide o problémy, ktoré mohli nastať v pracovnom vzťahu, ktorý by im umožnil nájsť zmierlivé riešenie sporu. Túto skutočnosť navyše potvrdila aj Eurofound na pojednávaní, keď uviedla, že rozhodnutie poveriť zastúpením externú advokátsku kanceláriu bolo prijaté aj vzhľadom na „sporovú“ povahu návrhu na náhradu škody podaného 2. februára 2018.

59 Po tretie treba pripomenúť, že správne konanie sa riadi pravidlami a zásadami, ktoré sú charakteristické pre konanie verejných orgánov. Zásada riadnej správy vecí verejných si teda vyžaduje, aby rozdelenie právomocí a podpisových právomocí v rámci inštitúcií bolo jasne definované a uverejnené (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 17. novembra 2017, Teeäär/ECB, T-555/16, neuverejnený, EU:T:2017:817, bod 53, a z 19. decembra 2019, XG/Komisia, T-504/18, EU:T:2019:883, bod 87). Dodržiavanie zásady právnej istoty, ktorá si vyžaduje, aby akt vydaný

orgánmi verejnej moci nevyvolával právne účinky voči osobám podliehajúcim ich právomoci skôr, než mali možnosť oboznámiť sa s týmto aktom, predpokladá, hoci to žiadne písomné ustanovenie výslovne nestanovuje, že rozhodnutia týkajúce sa výkonu právomocí, ktoré služobný poriadok zveruje menovaciemu orgánu a ktoré podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov zverujú orgánu oprávnenému uzatvárať pracovné zmluvy, budú riadne zverejnené spôsobom a v podobe, ktoré prináleží určiť administratíve (pozri rozsudok z 30. novembra 2009, Wenig/Komisia, F-80/08, EU:F:2009:160, bod 90 a citovanú judikatúru).

60 V prejednávanej veci však treba konštatovať, že aj za predpokladu, ak by nadácia Eurofound mohla splnomocniť externú advokátsku kanceláriu na vypracovanie a podpis napadnutého rozhodnutia, žiadna skutočnosť v spise nepreukazuje, že toto splnomocnenie bolo jasne definované a *a fortiori* uverejnené.

61 Vzhľadom na tieto úvahy treba zdôrazniť, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné v rozsahu, v akom bolo vypracované a podpísané externou advokátskou kanceláriou.

62 Tento záver nemôže byť spochybnený ostatnými tvrdeniami žalobcu.

63 Po prvé je potrebné pripomenúť, že pokiaľ ide o určenie orgánu príslušného na zamietnutie žiadosti o pomoc založenej na článku 24 služobného poriadku a žiadosti o náhradu škody podanej úradníkom podľa článku 90 ods. 1 služobného poriadku, Eurofound nepodlieha írskemu právu. Z výkladu posledného odôvodnenia v spojení s článkom 17 nariadenia Rady (EHS) č. 1365/75 z 26. mája 1975 o zriadení Európskej nadácie pre zlepšovanie životných a pracovných podmienok (Ú. v. ES L 139, 1975, s. 1; Mim. vyd. 13/034, s. 319), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1111/2005 z 24. júna 2005 (Ú. v. EÚ L 184, 2005, s. 1), totiž vyplýva, že na jednej strane podlieha Eurofound právu Únie a koná v súlade s právom Únie a na druhej strane, že jej zamestnanci prijatí do zamestnania od 4. augusta 2005 podliehajú služobnému poriadku. Preto aj za predpokladu, že externá advokátska kancelária môže podľa vnútroštátneho práva, do ktorého pôsobnosti patrí, vypracovať a podpísať rozhodnutie prijaté administratívou, takéto pravidlo nemožno uplatniť na rozhodnutia prijaté podľa služobného poriadku.

64 Po druhé Eurofound nemôže platne namietať, že bola tiež nútená využiť služby externej advokátskej kancelárie, pretože aj žalobca vyhľadal pomoc advokáta.

65 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry nemožno dotknutým osobám zakázať, aby si v štádiu konania pred podaním žaloby zabezpečili právne poradenstvo advokáta (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. novembra 1991, Parlament/Virgili-Schettini, C-348/90 P, EU:C:1991:413, bod 5 a citovanú judikatúru). Túto zásadu možno vysvetliť tým, že kým inštitúcia, ktorá má viac zdrojov ako úradník alebo zamestnanec, môže využiť právne služby a nechať sa zastúpiť alebo využiť poradenstvo jej zamestnancov, úradník alebo zamestnanec, ktorý nemá nevyhnutne právne znalosti, má právo obrátiť sa na služby externého právneho poradcu. Navyše treba v každom prípade konštatovať, že tak, ako spresnila Eurofound vo svojich odpovediach týkajúcich sa opatrení na zabezpečenie priebehu konania, nebola povinná nechať sa zastúpiť externou advokátskou kanceláriou, keďže jej riaditeľstvo ľudských zdrojov Európskej komisie udelilo súhlas s vybavovaním administratívnych sťažností.

66 Po tretie Eurofound najmä s odkazom na rozsudok z 5. novembra 1991, Parlament/Virgili-Schettini (C-348/90 P, EU:C:1991:413), nesprávne tvrdí, že rozhodnutia OOUPZ nepodliehajú nijakej osobitnej formálnej požiadavke, a preto ich môže vypracovať a podpísať externá advokátska kancelária.

67 Tento rozsudok v skutočnosti preberá sudcovskú zásadu zakotvenú v rozsudku z 9. marca 1978, Herpels/Komisia (54/77, EU:C:1978:45), podľa ktorej žiadosť v zmysle článku 90 služobného poriadku podaná úradníkom nepodlieha žiadnej formálnej požiadavke a administratíva ju musí vykladať a chápať s náležitou starostlivosťou, ktorú je veľká a riadne vybavená organizácia povinná zachovávať voči osobám v jej právomoci, vrátane svojich zamestnancov. Na rozdiel od tvrdení nadácie Eurofound sa však pružnosť formálnych podmienok vzťahuje výlučne na žiadosti úradníkov alebo zamestnancov, ktorí môžu podať takúto žiadosť aj bez pomoci advokáta, nie však na formálne rozhodnutie, ktoré má inštitúcia vydať na základe tejto žiadosti, ktorého znenie a podpis nemožno delegovať na externý súkromný subjekt, ako to vyplýva z bodu 57 vyššie.

68 Z vyššie uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté vadou nedostatku právomoci, v dôsledku ktorej sa najmä vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 58 a 60 vyššie, zasiahlo do pravidiel riadnej správy vecí verejných v oblasti riadenia zamestnancov. Z tohto dôvodu sa musí toto rozhodnutie zrušiť (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. novembra 2017, Teeäär/ECB, T-555/16, neuverejnený, EU:T:2017:817, bod 52 a citovanú judikatúru).

69 Na účely zabezpečenia riadneho výkonu spravodlivosti je však potrebné preskúmať aj druhý žalobný dôvod uvádzaný žalobcom.

– *O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti poskytnúť pomoc*

70 Žalobca v podstate tvrdí, že Eurofound si nesplnila svoju povinnosť poskytnúť pomoc, pretože predčasne zamietla žiadosť o náhradu škody bez vykonania vyšetrovania, o ktoré požiadal 2. februára 2018. Cieľom tohto vyšetrovania malo byť podľa žalobcu objasnenie nedostatočného zabezpečenia, t. j. identifikácia osôb zodpovedných za takéto pochybenie, osôb, ktoré nahliadli do sporného spisu, ako aj zistenie dôvodu, pre ktorý tak urobili, a zároveň sa mu malo umožniť takýmto spôsobom odôvodniť škodu, o ktorej náhradu žiadal.

71 Eurofound s týmito tvrdeniami nesúhlasí. V prvom rade odpovedá, že zamietnutie žiadosti o náhradu škody nebolo predčasné, keďže v čase jej podania disponovala relevantnými dôkazmi odôvodňujúcimi prijatie jej rozhodnutia a že žalobca mal buď vziať svoju žiadosť o náhradu škody späť, alebo počkať na výsledky správneho vyšetrovania obťažovania a vyšetrovania vedeného EDPS, a až následne podať žiadosť o náhradu škody, ak by bola odôvodnená výsledkom jedného alebo druhého z týchto vyšetrovaní. V druhom rade tvrdí, že nie je povinná viesť vyšetrovanie s cieľom umožniť žalobcovi posúdiť náhradu škody, na ktorú má nárok, ani mu zabezpečiť potrebné dôkazy na odôvodnenie takejto žiadosti.

72 Na úvod treba pripomenúť, že v zmysle výlučne demonštratívneho zoznamu úkonov vymenovaných v článku 24 služobného poriadku, ktorý sa týka najmä vyhrážania, urážania, ohovárania alebo útokov namierených proti osobe alebo majetku úradníka z dôvodu jeho postavenia alebo povinností, sa povinnosťou poskytnúť pomoc sleduje výlučne ochrana úradníkov a zamestnancov Únie pred neodôvodnenými útokmi tretích osôb alebo úradníkov, resp. zamestnancov Únie, ktoré sú nezlučiteľné s poriadkom alebo výkonom služby. Judikatúra Všeobecného súdu v tomto ohľade spresňuje, že povinnosť poskytnúť pomoc sa uplatní len voči aktom, v prípade ktorých existujú pochybnosti o ich nezákonnosti a ktoré možno rozumne považovať za zasahujúce do práv úradníkov (pozri rozsudok z 9. septembra 2016, De Esteban Alonso/Komisia, T-557/15 P, neuverejnený, EU:T:2016:456, bod 41 a citovanú judikatúru).

73 Na základe povinnosti poskytnúť pomoc vyplývajúcej z článku 24 prvého odseku služobného poriadku musí administratíva v prípade udalosti, ktorá je nezlučiteľná s riadnym a nerušeným výkonom služby, zasiahnuť s potrebnou razantnosťou a reagovať podľa okolností prípadu s potrebnou rýchlosťou a starostlivosťou s cieľom zistiť skutkový stav a so znalosťou veci vyvodiť primerané dôsledky. Na to stačí, aby úradník, ktorý svoju inštitúciu požiada o poskytnutie ochrany, predložil aspoň neúplné dôkazy o tom, že útoky, ktorým bol údajne vystavený, sa skutočne stali. V prípade takýchto okolností je príslušná inštitúcia povinná prijať vhodné opatrenia, a to najmä tým, že uskutoční správne vyšetrovanie na účely zistenia skutkových okolností, ktoré sú predmetom sťažnosti, v spolupráci s osobou, ktorá ju podala (pozri rozsudok z 9. septembra 2016, De Esteban Alonso/Komisia, T-557/15 P, neuverejnený, EU:T:2016:456, bod 40 a citovanú judikatúru).

74 S prihliadnutím na túto judikatúru je potrebné preskúmať, či si Eurofound splnila svoju povinnosť poskytnúť pomoc na základe žiadosti predloženej žalobcom, ktorej predmetom bolo upozornenie na zverejnenie jeho osobných údajov, ktoré možno považovať za akt porušujúci práva úradníkov.

75 Na úvod treba konštatovať, že po podaní žiadosti žalobcu o pomoc prijala Eurofound viacero opatrení týkajúcich sa nedostatočného zabezpečenia. Po prvé napravila tento nedostatok a upozornila svojich zamestnancov na predmetnú udalosť, po druhé bezodkladne informovala o takomto nedostatku EDPS, s ktorým bola v priebehu druhého vyšetrovania vedenom EDPS v neustálom kontakte, po tretie požiadala o pomoc iné agentúry, najmä Európsku agentúru pre posilnenie justičnej spolupráce v trestných veciach (Eurojust) a Agentúry Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), s cieľom posúdiť technické aspekty nedostatočného zabezpečenia, po štvrté požiadala externú spoločnosť o vypracovanie informatického znaleckého posudku, po piate pristúpila ku komplexnej revízii platných politík a postupov v oblasti informačných technológií, a to aj z hľadiska ochrany osobných údajov.

76 Všeobecný súd však uvádza, že aj napriek úsiliu vynaloženému pri prijímaní týchto opatrení, ktorých cieľom bolo zabrániť dôsledkom vyplývajúcim z nedostatočného zabezpečenia súboru „hrlink“, neuskutočnilo sa nijaké riadne správne vyšetrovanie vo vlastnom zmysle slova s cieľom overiť, či bol žalobca v dôsledku predmetného nedostatku skutočne vystavený zverejneniu jeho osobných údajov, a to najmä s ohľadom na povinnosti vyplývajúce z nariadenia č. 45/2001 [teraz nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 2018, s. 39)].

77 Eurofound od začiatku tvrdila, a to jednak v konaní pred podaním žaloby a jednak v rámci konania pred Všeobecným súdom, že žalobca nikdy z právneho hľadiska dostatočne nepreukázal, že zverejnenie jeho osobných údajov bolo úmyselné ani že mu uvedeným takýmto bola spôsobená škoda. Okrem toho keďže chyba, ktorá spôsobila nedostatočné zabezpečenia, mala technickú povahu a EDPS považoval opatrenia prijaté nadáciou Eurofound za dostatočné, táto nebola povinná prijať nijaké ďalšie opatrenia.

78 V tejto súvislosti však stačí poznamenať, že Eurofound nesprávne namieta, že odôvodnenie spôsobenej ujmy si vyžaduje úmyselné zverejnenie. Je totiž dôležité pripomenúť, že v zmysle judikatúry predstavuje aj neúmyselné zverejnenie osobných údajov v rozpore s ustanoveniami nariadenia č. 45/2001 (teraz nariadenie 2018/1725) pochybenie, ktoré môže založiť zodpovednosť dotknutej inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. januára 2019, HJ/EMA, T-881/16, neuverejnený, EU:T:2019:5, body 54 a 57).

79 Eurofound sa navyše nemôže platne odvolávať na tú okolnosť, že EDPS považoval prijaté opatrenia za uspokojivé, keďže tento orgán ukončil iba svoje druhé vyšetrovanie, ktoré sa začalo na základe oznámenia nadácie Eurofound, a nie prvé vyšetrovanie začaté na základe sťažnosti žalobcu, ktoré bolo prerušené až do vydania rozhodnutia, ktorým sa skončí konanie v tejto veci.

80 Vzhľadom na vyššie uvedené treba konštatovať, že Eurofound si nesplnila ani svoju povinnosť poskytnúť pomoc.

81 Za týchto podmienok treba vyhovieť druhému žalobnému dôvodu a zrušiť napadnuté rozhodnutie bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné žalobné dôvody vznesené žalobcom rovnako ako jeho návrhy na vykonanie dôkazov a návrh na prijatie opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktorý žalobca uviedol v replike najmä v súvislosti s predložením plnomocenstva *ad litem* udeleného zástupcom nadácie Eurofound. Okrem toho, čo sa týka návrhu na vykonanie dôkazov predloženého nadáciou Eurofound 25. novembra 2020 v súvislosti so sťažnosťou v zmysle článku 90 ods. 2 služobného poriadku, ktorú žalobca predložil 13. novembra 2020 v rámci svojej hodnotiacej správy, stačí konštatovať, že sa netýka žiadneho zo žalobných dôvodov, ktoré Všeobecný súd považoval za potrebné preskúmať v kontexte zrušenia napadnutého rozhodnutia, a preto nie je potrebné sa ním zaoberať. Rovnaký záver platí aj pre prílohy 9, 10 a 13 repliky, ktorých neprípustnosť Eurofound namieta v rámci dupliky.

O návrhoch na náhradu škody

82 Žalobca v žalobe požaduje náhradu údajnej nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená na jednej strane zverejnením jeho osobných údajov a na druhej strane napadnutým rozhodnutím. V replike tvrdí, že zistenie sprístupnenia celého obsahu jeho žiadosti o pomoc v súvislosti s obťažovaním EDPS pri prečítaní vyjadrenia k žalobe a obviňujúci a ponižujúci tón, ktorý Eurofound v tomto vyjadrení použila, zhoršili jeho nemajetkovú ujmu, ktorá sa musí zvýšiť na sumu 200 000 eur.

83 Eurofound odpovedá, že návrhy na náhradu škody, formulované jednak v žalobe a jednak v replike, sú neprípustné a v každom prípade nedôvodné.

O prípustnosti návrhov na náhradu škody uvedených v žalobe

84 Eurofound tvrdí, že na jednej strane predmet žaloby nezodpovedá predmetu sťažnosti z 21. júna 2018, čo predstavuje porušenie pravidla zhody, a na druhej strane, že žalobca nedodržal pravidlo vyčerpania dostupných správnych opravných prostriedkov pred začatím sporového konania. Eurofound predovšetkým namieta po prvé, že žalobca v sťažnosti nežiadal o zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa ním zamietla jeho žiadosť o náhradu škody, a po druhé, že jeho žiadosť o náhradu škody nebola súčasťou hlavného návrhu tejto sťažnosti, ale bola formulovaná nejasne a subsidiárne. Žalobca navyše až v čase podania žaloby po prvýkrát spresnil, že žiadosť o náhradu škody podaná 2. februára 2018 sa týka nemajetkovej ujmy spôsobenej jednak zverejnením jeho osobných údajov a jednak údajným obťažovaním, ktorému bol vystavený, a že zo sumy 60 000 eur v tomto zmysle pripadla suma 30 000 eur na každé z týchto dvoch druhov škody. Okrem toho, keďže žaloba o náhradu škody úzko súvisí so žalobou o neplatnosť, musí byť zamietnutá ako neprípustná z dôvodu, že žalobu o neplatnosť treba tiež považovať za neprípustnú, resp. v každom prípade za nedôvodnú.

85 Žalobca s týmito tvrdeniami nesúhlasí.

86 V prvom rade treba zdôrazniť, že návrhy uvedené v sťažnosti z 21. júna 2018 sú formulované takmer zhodne s návrhmi, ktoré žalobca uviedol v žalobe (pozri bod 11 nižšie), čo napokon uznáva aj samotná Eurofound v bode 1.2 svojho vyjadrenia k žalobe.

87 Aj napriek tomu, že žalobca v sťažnosti z 21. júna 2018 nevysvetľuje dôvod, pre ktorý sa zmenil rozsah ujmy v porovnaní so žiadosťou z 2. februára 2018, táto okolnosť nemôže mať vplyv na prípustnosť návrhov na náhradu škody. Podľa judikatúry musí totiž zhoda medzi výhradami existovať, len pokiaľ ide o správnu sťažnosť a žalobu s cieľom zabrániť najmä tomu, aby si úradník alebo zamestnanec uplatňoval určité výhrady, či dokonca všetky výhrady len v sporovom konaní, čo by malo za následok, že by sa významne obmedzila akákoľvek možnosť mimosúdneho riešenia sporu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2019, Wehrheim/ECB, T-100/18, neuverejnený, EU:T:2019:882, bod 39 a citovanú judikatúru).

88 Napokon treba pripomenúť, že toto pravidlo zhody nesmie viesť k prísnej a konečnej záväznosti v prípade kontradiktórnej fázy, pokiaľ návrhy predložené súdu Únie nemenia dôvod ani predmet sťažnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2019, Wehrheim/ECB, T-100/18, neuverejnený, EU:T:2019:882, bod 40 a citovanú judikatúru). V tejto poslednej uvedenej súvislosti však treba konštatovať, že návrh z 2. februára 2018, sťažnosť z 21. júna 2018 a žaloba sú založené na rovnakom dôvode, a to na náhrade nemajetkovej ujmy.

89 Preto so zreteľom na to, že žalobca predložil Všeobecnému súdu návrhy založené na rovnakom dôvode, ako je dôvod, na ktorom sú založené námietky uvedené v sťažnosti, považujú sa žiadosti o náhradu škody za prípustné.

90 Tento záver nemožno spochybniť tvrdením, podľa ktorého musí byť žaloba o náhradu škody zamietnutá, pretože úzko súvisí so žalobou o neplatnosť, ktorá sa musí sama zamietnuť. V tomto ohľade je totiž potrebné pripomenúť, že z preskúmania prvého a druhého žalobného dôvodu vyplýva, že žaloba je dôvodná.

91 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti treba zamietnuť námietku neprípustnosti vznesenú nadáciou Eurofound.

O prípustnosti návrhov na náhradu škody uvedených v replike

92 Eurofound tvrdí, že návrhy na náhradu škody uvedené v replike sa musia vyhlásiť za neprípustné, pretože sú na jednej strane založené na nových dôvodoch spôsobenia ujmy, ktoré boli po prvýkrát uvedené až v štádiu repliky, a na druhej strane, že žalobca nevyčerpal všetky správne opravné prostriedky pred začatím sporového konania pre tieto dôvody vzniku ujmy.

93 Žalobca s týmito tvrdeniami nesúhlasí.

94 V súlade s článkom 76 písm. e) rokovacieho poriadku je žalobca povinný uviesť svoje žalobné návrhy v žalobe. V zásade tak možno prihliadnuť len na návrhy uvedené v žalobe a dôvodnosť žaloby sa musí preskúmať výlučne s ohľadom na žalobné návrhy uvedené v žalobe. Článok 84 ods. 1 rokovacieho poriadku umožňuje uvádzanie nových dôvodov len pod podmienkou, že sú založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. V zmysle judikatúry sa táto podmienka týka *a fortiori* akejkoľvek zmeny návrhov a v prípade, ak nevyšli najavo právne a skutkové okolnosti v priebehu písomnej časti konania, možno vziať do úvahy iba návrhy uvedené v žalobe (pozri uznesenie z 27. marca 2017, Frank/Komisia, T-603/15, neuverejnené, EU:T:2017:228, bod 41 a citovanú judikatúru). Okrem toho argumentáciu, ktorá

mení samotný základ zodpovednosti Únie, treba považovať za nový dôvod, ktorého uplatnenie je zakázané v priebehu konania (pozri rozsudok z 11. júna 2019, TO/AEE, T-462/17, neuverejnený, EU:T:2019:397, bod 236 a citovanú judikatúru).

95 V prejednávanej veci treba konštatovať, že nové návrhy na náhradu škody uvedené v replike sú založené na nových dôvodoch vzniku ujmy, ktoré menia samotný základ zodpovednosti Únie, najmä skutočnosti odôvodňujúce nemajetkovú ujmu namietanú žalobcom v žalobe. Žalobca totiž tvrdí, že zvýšenie sumy požadovanej z dôvodu vzniku údajnej nemajetkovej ujmy je odôvodnené práve sprístupnením celého obsahu jeho spisu EDPS v liste z 1. augusta 2018, ako aj obviňujúcim a ponižujúcim tónom, ktorý Eurofound použila vo svojom vyjadrení k žalobe.

96 Keďže tieto nové druhy ujmy vyplývajú z pochybení, ktorých sa údajne dopustila administratíva, musia byť predmetom nového konania pred podaním žaloby. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v takomto prípade sa predmetné konanie musí nevyhnutne začať podaním návrhu podľa článku 90 ods. 1 služobného poriadku vyzývajúcim OOUPZ na náhradu údajne spôsobenej ujmy a prípadne pred podaním sťažnosti namierenej proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu (pozri v tomto zmysle uznesenie z 25. marca 2020, Lucaccioni/Komisia, T-507/19, neuverejnené, EU:T:2020:118, body 54 a 55).

97 Vzhľadom na to, že žalobca nepokračoval, a dokonca ani nezačal správne konanie pred podaním žaloby, v ktorom by namietol tieto pochybenia, sú návrhy na náhradu škody predložené v rámci repliky neprípustné, takže za prípustné sa preto považujú len návrhy uvedené v žalobe.

O prípustnosti žiadosti o náhradu údajnej nemajetkovej ujmy

98 Po prvé, čo sa týka časti nemajetkovej ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím, treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry predstavuje zrušenie protiprávneho aktu samo osebe primeranú a v zásade dostatočnú náhradu akejkoľvek nemajetkovej ujmy, ktorú tento akt mohol spôsobiť. Neplatí to však vtedy, ak žalobca preukáže, že mu vznikla nemajetková ujma, ktorú možno oddeliť od protiprávnosti odôvodňujúcej zrušenie a ktorá nemôže byť v plnom rozsahu napravená týmto zrušením (pozri rozsudok z 30. januára 2020, BZ/Komisia, T-336/19, neuverejnený, EU:T:2020:21, bod 54 a citovanú judikatúru).

99 V prejednávanej veci však treba konštatovať, že žalobca nepreukázal, v čom táto ujma nemôže byť v plnom rozsahu napravená zrušením napadnutého rozhodnutia spôsobujúceho takúto ujmu.

100 Za týchto podmienok sa Všeobecný súd domnieva, že predmetná ujma je primerane a dostatočne nahradená zrušením napadnutého rozhodnutia, takže návrhy na náhradu škody smerujúce k náhrade uvedenej ujmy treba zamietnuť.

101 Po druhé, pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu vyplývajúcu zo zverejnenia osobných údajov žalobcu, treba pripomenúť, že v súlade s článkom 266 ZFEÚ bude Eurofound povinná prijať opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku. Navyše prvé vyšetrovanie EDPS, ktoré sa začalo na základe sťažnosti žalobcu, bolo prerušené až do vydania rozhodnutia, ktorým sa končí toto konanie.

102 Keďže Všeobecný súd nemôže prejudikovať ani závery tohto vyšetrovania, ani opatrenia prijaté na vykonanie rozsudku, na základe ktorých sa žalobca môže rozhodnúť podať novú žiadosť o náhradu škody, treba návrhy na náhradu nemajetkovej ujmy vyplývajúcej z tohto zverejnenia zamietnuť ako predčasné.

103 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, je potrebné zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom zamieta žiadosť žalobcu o pomoc, a v zostávajúcej časti žalobu zamietnuť.

O trovách

104 Podľa článku 134 ods. 3 rokovacieho poriadku, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania. Ak sa to však zdá oprávnené vzhľadom na okolnosti prípadu, Všeobecný súd môže rozhodnúť, že účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť časť trov konania druhého účastníka konania.

105 Keďže v tejto veci sa žalobe v podstate vyhovelo, spravodlivým posúdením okolností prípadu je rozhodnutie, že Eurofound znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy žalobcu.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie z 22. marca 2018, ktoré vypracovala a podpísala externá advokátska kancelária a ktoré sa týkalo žiadosti AH o poskytnutie pomoci vo veci zverejnenia osobných údajov, sa zrušuje.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Európska nadácia pre zlepšovanie životných a pracovných podmienok (Eurofound) znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy, ktoré vznikli AH.**

Kanninen Półtorak Stancu

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 8. septembra 2021.

Podpisy